

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 17C/192/2004
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1204126811
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Pacherová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2013:1204126811.23

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: B.. C. E., L.. A. X, R., zastúpený advokátkou JUDr. Ľubicou Sopkovou, Pribinova 3, Malacky, proti odporcovi: Fond národného majetku SR, Trnavská cesta 100, Bratislava, zastúpený advokátskou kanceláriou G.Lehner, k.s., Carlton Savoy Building, Mostová 2, Bratislava o náhradu mzdy, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 5 343 € brutto do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh zamieta.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania 2 392,20 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok 420 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporcovi súd trov konania podľa § 147a O. s. p. nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajší súd dňa 26.11.2004 domáhal, aby súd určil, že skončenie pracovného pomeru výpoveďou danou navrhovateľovi listom odporcu zo dňa 13.07.2004 je neplatná a žiadal tiež odporcu zaviazat' na zaplatenie náhrady mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru.

Medzitýmnym rozsudkom č.k. 17C/192/2004-614 zo dňa 02.06.2009, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 4 Co 342/2009-653 zo dňa 19.05.2010, súd

- 2 -

17C/192/2004

návrhu navrhovateľa vyhovel a určil, že výpoveď daná navrhovateľovi listom odporcu zo dňa 13.07.2004 je neplatná. Medzitýmny rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 09.07.2010. Súd dospel k záveru, že odporca si ako zamestnávateľ nespĺnil svoju ponukovú povinnosť v zmysle § 63 ods. 2 Zákonníka práce a neponúkol odporcovi akékoľvek voľné miesto, ktoré v čase výpovede mal k dispozícii v súlade s § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce. Takéto voľné pracovné miesto pritom nemusí zodpovedať

pôvodnej pracovnej zmluve, prípadne kvalifikácii zamestnanca, ale môže ísť aj o také pracovné miesto, ktoré vyžaduje predchádzajúcu prípravu zamestnanca, pričom je výlučne na zamestnancovi, či takúto ponuku využije alebo ju odmietne, čím je potom splnená podmienka platnosti výpovede. Keďže odporca si uvedenú hmotnoprávnu podmienku platnosti výpovede nesplnil, vyhodnotil súd výpoveď ako neplatnú.

V ďalšom konaní súd posudzoval nárok navrhovateľa na náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru a rozsudkom zo dňa 30.06.2011 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi z uvedeného titulu sumu 34 011,90 € za obdobie od 27.07.2004 - od doby, kedy navrhovateľ odporcovi písomne oznámil, že trvá na ďalšom zamestnaní do 21.02.2009 - kedy dosiahol dôchodkový vek, vo zvyšku súd návrh zamietol. Odporcovi uložil súd povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania a na účet súdu súdny poplatok. Na odvolanie odporcu Krajský súd v Bratislave, uznesením zo dňa 30.03.2012, č.k. 6 Co 214/2011-781 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na to, že v prejednávanej veci pracovný pomer navrhovateľa u odporcu skončil na základe neplatnej výpovede, uplynutím výpovednej doby dňa 31.10.2004 a najskôr od 01.11.2004 mohol navrhovateľovi vzniknúť nárok na náhradu mzdy. Do 31.10.2004 totiž trval pracovný pomer navrhovateľa u odporcu a do tohto termínu mal navrhovateľ proti odporcovi nárok na mzdu a nie na náhradu mzdy. Tento záver teda podľa krajského súdu platí bez ohľadu na to, že navrhovateľ oznámil odporcovi, že trvá na ďalšom zamestnávaní už listom, ktorý bol odporcovi doručený dňa 27.07.2004. Pochybenie súdu prvého stupňa pri prisudzovaní náhrady mzdy ustálil krajský súd teda v tom, že navrhovateľovi bola priznaná náhrada mzdy od 27.07.2004, teda odo dňa kedy navrhovateľ odporcovi oznámil, že trvá na ďalšom zamestnávaní, čo sa potom odrazilo v tom, že za rozhodné obdobie pre výpočet priemerného zárobku považoval súd nesprávne druhý kalendárny štvrtrok roku 2004. Rozhodným obdobím pre výpočet náhrady mzdy je však tretí kalendárny štvrtrok roku 2004. Krajský súd poukázal aj na skutočnosť, že navrhovateľovi bol od 10.08.2007 priznaný predčasný starobný dôchodok, z ktorého dôvodu treba vyvodiť, že od 10.08.2007 nemá byť zdrojom príjmu navrhovateľa mzda z pracovného pomeru, ale priznaný dôchodok a že navrhovateľ nie je pripravený a ochotný naďalej vykonávať pre odporcu prácu podľa doterajšej pracovnej zmluvy. Rovnako súd prvého stupňa dostatočne nevysvetlil, z akého dôvodu nevyhovel žiadosti odporcu nepriznať navrhovateľovi náhradu mzdy presahujúcu 12 mesiacov. Krajský súd uložil súdu prvého stupňa aby vychádzal z toho, že navrhovateľovi vznikol nárok na náhradu mzdy od 01.11.2004 a že rozhodným obdobím pre výpočet náhrady mzdy je tretí štvrtrok roku 2004. Ďalej má súd zisťovať, či sú splnené podmienky pre zníženie, resp. nepriznanie náhrady mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov podľa § 79 ods. 2 Zákonníka práce.

Súd viazaný právnym názorom Krajského súdu v Bratislave, doplnil dokazovanie o opätovný výsluch navrhovateľa, jeho právnej zástupkyne, právneho zástupcu odporcu, oboznámil sa opätovne s obsahom mzdového listu navrhovateľa za rok 2004, spisového materiálu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, oznámenia navrhovateľa, že trvá

- 3 -

17C/192/2004

na ďalšom zamestnaní, výzvy odporcu na nastúpenie do práce, vypočul vo veci svedka Ing. C. I. K. B.. G. H. a zistil nasledovné:

Navrhovateľ sa domáha náhrady mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru za obdobie odo dňa 27.07.2004 - do 06.09.2010, kedy odporca umožnil navrhovateľovi pokračovať v práci.

Po doručení výpovede zo dňa 13.07.2004, prejavil navrhovateľ listom, ktorý odporca prevzal dňa 27.07.2004, svoj nesúhlas so skončením pracovného pomeru a trval na tom, aby ho odporca naďalej zamestnával.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že po doručení výpovede v roku 2004 sa zaregistroval na úrade práce a v období od 01.11.2004 do 17.07.2005 mu bola vyplácaná dávka v nezamestnanosti. V ďalšom období bol naďalej v evidencii uchádzačov o zamestnanie, neskôr bol na vlastnú žiadosť vyradený. Navrhovateľ sa nezamestnal, nepracoval ani brigádnicke, nemal žiadny zdroj príjmu. Počas uvedeného obdobia zabezpečovala rodinu po finančnej stránky jeho manželka. Po nadobudnutí právoplatnosti medzitýmneho rozsudku trval navrhovateľ na tom, aby súd odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi náhradu mzdy za obdobie od 27.07.2004 - kedy navrhovateľ oznámil odporcovi, že so skončením pracovného pomeru nesúhlasí, do 06.09.2010 - kedy odporca umožnil navrhovateľovi pokračovať v práci. Rozhodnutím zo dňa 10.08.2007 nastúpil do predčasného starobného dôchodku.

Z obsahu potvrdenia Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava zo dňa 12.10.2010 súd zistil, že navrhovateľovi bola vyplácaná dávka v nezamestnanosti v období od 01.11.2004 do 30.04.2005 v sume cca. 8 700,- Sk/288,78 € mesačne.

Rozhodnutím zo dňa 18.07.2005 vyradil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave navrhovateľa na jeho žiadosť z evidencie uchádzačov o zamestnanie s účinnosťou od 18.07.2005 na dobu 6 mesiacov s tým, že navrhovateľ mohol byť zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie opätovne na základe žiadosti po uplynutí lehoty 6 mesiacov. Navrhovateľ však žiadosť o opätovné zariadenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie nepodal.

Rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 22.10.2007 bol priznaný navrhovateľovi predčasný starobný dôchodok od 10. 08.2007 v sume 11 045,- Sk/366,62 € mesačne.

Listom zo dňa 02.09.2010 odporca vyzval navrhovateľa, aby sa dňa 07.09.2010 riadne dostavil na pracovisko, poukazujúc na výsledok konania o neplatnosť skončenia pracovného pomeru.

Na pojednávaní konanom dňa 08.03.2011 odporca žiadal náhradu mzdy presahujúcu 12 mesiacov nepriznať v zmysle § 61 ods. 2 Zákonníka práce. Obdobie 12 mesiacov považoval odporca za dostatočne dlhé na to, aby bola navrhovateľovi zabezpečená primeraná satisfakcia. Vo svojom doplnujúcom písomnom podaní zo dňa 09.06.2011 odporca uviedol, že po doručení výpovede z pracovného pomeru zo dňa 13.07.2004 navrhovateľovi, jeho pracovný pomer u odporcu trval ešte počas výpovednej doby, t.j. do 31.10.2004, kedy

- 4 -

17C/192/2004

navrhovateľ pre odporcu vykonával prácu a za vykonanú prácu mu bola aj vyplácaná mzda. Z uvedeného dôvodu odporca zastával ten právny názor, že pracovný pomer medzi navrhovateľom a odporcom trval do 31.10.2004, teda nárok na náhradu mzdy nemohol navrhovateľovi vzniknúť ešte počas trvania pracovného pomeru, teda počas obdobia od 27.07.2004 do 31.10.2004, kedy navrhovateľovi bola vyplácaná riadna mzda. Odporca poukázal na účel náhrady mzdy, ktorá má predstavovať satisfakciu za ujmu, ktorú mu zamestnávateľ spôsobil. Zo samotného označenia inštitútu náhrady mzdy, teda podľa odporcu vyplýva, že náhrada mzdy nemôže byť zamestnancovi priznaná a poskytnutá za obdobie, v ktorom bola zamestnancovi vyplácaná riadna mzda, čo by bolo v rozpore so zmyslom a účelom inštitútu náhrady mzdy. Na pojednávaní súdu konanom dňa 26.02.2013 upravil odporca svoj návrh tak, že žiadal, aby súd navrhovateľovi nepriznal nárok na náhradu mzdy presahujúcu 9 mesiacov podľa § 79 ods. 2 Zákonníka práce účinného ku dňu neplatného skončenia pracovného pomeru, poukazujúc aj na tú skutočnosť, že navrhovateľovi bol priznaný starobný dôchodok. Citoval z podpornej literatúry podľa ktorej "ak zamestnanec nemôže konať prácu napr. v dôsledku dočasnej pracovnej neschopnosti, alebo v dôsledku čerpania materskej alebo rodičovskej dovolenky, alebo pre inú prekážku v práci, pri ktorej neprislúcha náhrada mzdy, nemá v takýchto prípadoch právo na náhradu mzdy. Obdobne náhrada mzdy

nepatrí zamestnancovi v situácii, ak po neplatnom skončení pracovného pomeru požiadal o starobný dôchodok a tento mu bol priznaný".

Z výsluchu navrhovateľa vyplynulo, že po neplatnom skončení pracovného pomeru bol evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava v období od 01.11.2004 do 17.07.2005, kedy bol na vlastnú žiadosť z evidencie uchádzačov o zamestnanie vyradený a po uplynutí šiestich mesiacov opätovne o zaradenie do evidencie nepožiadaval. Od 17.07.2005 nemal navrhovateľ podľa jeho vyjadrenia žiadny príjem, uviedol však, že napriek tomu, že bol z evidencie uchádzačov o zamestnanie vyradený, snažil sa nájsť si zamestnanie prostredníctvom svojich priateľov, ktorých osobne navštívil, avšak prácu si nenašiel. Na preukázanie svojich tvrdení založil navrhovateľ do spisu zoznam obchodných spoločností a organizácií, ktoré mal navrhovateľ navštíviť ako aj navštívenky konateľov obchodných spoločností, u ktorých sa mal o zamestnanie uchádzať. Uvedené podklady súd však nepovažoval za relevantné dôkazy, ktoré by preukazovali jednoznačne, že navrhovateľ sa o zamestnanie fakticky uchádzal. Navrhovateľ nezaložil do spisu doručky, ktoré by preukazovali, že navrhovateľ zasielal žiadosti o prijatie do pracovného pomeru tej-ktorej obchodnej spoločnosti resp. organizácii. Na preukázanie svojich tvrdení žiadal navrhovateľ vypočuť svedkov, ktorí jeho tvrdenia môžu preukázať. Z výsluchu svedka B.. C. I. bolo zistené, že navrhovateľa pozná z čias, keď podnikal na základe živnostenského oprávnenia, vtedy spoločne pracovali na zákazke. V súčasnosti svedok pôsobí ako predseda predstavenstva Vodohospodárskych stavieb Malacky. Navrhovateľ svedka kontaktoval, pretože nemal prácu a dopytoval sa ho, či by ho nemohol zamestnať. Navrhovateľ sa na svedka obrátil v roku 2004 - 2005 viackrát. Vhodnú prácu však svedok pre navrhovateľa nemal, pretože všetky technické miesta boli obsadené a smerovalo sa k znižovaniu počtu zamestnancov.

Svedok Ing. Miroslav Vallo pred súdom uviedol, že je predsedom predstavenstva a riaditeľom obchodnej spoločnosti UEOS-komercia a. s. od roku 1992. Spoločnosť sa zaoberá ekonomickým prieskumom, znaleckou činnosťou a verejným obstarávaním. Spoločnosť mala v roku 1992 150 zamestnancov, v súčasnosti má zamestnancov 13. Navrhovateľa svedok pozná z vysokej školy. Po tom, ako bol s navrhovateľom skončený pracovný pomer u odporcu, obrátil sa na svedka, bol za ním viackrát s tým, či by nemal pre neho prácu. Chodil

- 5 -

17C/192/2004

za ním asi 1 x do roka od roku 2000 až pokiaľ nedosiahol dôchodkový vek. Keďže obchodná spoločnosť sa zaoberá ekonomickým výskumom a navrhovateľ má technické vzdelanie, nemohol ho svedok zamestnať, dopytoval sa aj u ďalších známych, ale ani tí prácu pre navrhovateľa nemali. Svedok nevedel uviesť akú prácu vykonával navrhovateľ u odporcu.

Podľa § 79 ods. 1 Zák. práce účinného od 01.07.2004 do 31.03.2005 (ku dňu neplatného skončenia pracovného pomeru) ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne zrušil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer trvá i naďalej a zamestnávateľ je povinný mu poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada mzdy patrí zamestnancovi vo výške priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnávaní, až do doby keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo keď dôjde k platnému skončeniu pracovného pomeru.

Podľa § 79 ods. 2 Zákonníka práce ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy presahuje 9 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za ďalší čas primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy zamestnancovi vôbec nepriznať, súd pri svojom rozhodovaní prihliadne najmä na to, či zamestnanec bol medzitým zamestnaný inde, akú prácu tam vykonával a aký zárobok dosiahol alebo z akého dôvodu sa do práce nezapojil.

Náhrada mzdy v zmysle platnej judikatúry a aplikačnej praxe nemá charakter ekvivalentu mzdy, ktorú si zamestnanec nemohol zarobiť, preto, že mu zamestnávateľ neumožnil vykonávať prácu, na ktorú sa zaviazal podľa pracovnej zmluvy, a ktorú bol aj schopný a ochotný vykonávať, ale má charakter satisfakcie voči zamestnancom a súčasne sankcie voči zamestnávateľovi, ktorý bezdôvodne zrušil pracovný pomer so zamestnancom či už okamžite alebo výpoveďou. Pre rozhodovanie súdu o náhrade mzdy presahujúcej obdobie 9 mesiacov nie je v danom prípade rozhodujúce, či bol navrhovateľ niekde zamestnaný, ale či mal objektívnu snahu sa zamestnať a s akým výsledkom. Navrhovateľ v tomto smere neunesol dôkazné bremeno. Nepredložil súdu žiadosť o sprostredkovanie práce, ani žiadosť o prijatie do pracovného pomeru tým-ktorým potencionálnym zamestnávateľom. Keďže navrhovateľ nepreukázal snahu sa zamestnať, nemohol mu súd za ďalšie obdobie presahujúce 9 mesiacov náhradu mzdy priznať. Podľa názoru súdu skutočnosť, že zamestnanec môže akúkoľvek dlhú dobu z tejto situácie ťažiť bez toho, aby sám preukázal, že je schopný a najmä ochotný zapojiť sa do pracovného procesu aj inde, prípadne na inú prácu než vykonával. I keď navrhovateľ poukázal na to, že potencionálni zamestnávateľia ho nechceli zamestnať hlavne kvôli tomu, že odporca s ním v predchádzajúcom období dvakrát skončil pracovný pomer, jeho tvrdenia ničím nepreukázal a súdu sa toto tvrdenie javí ako nepravdepodobné. I keď navrhovateľ považoval svoj vek za handicap pri získaní nového pracovného miesta, pokiaľ mal chuť a chcel pracovať a dovoľoval mu to jeho zdravotný stav, mal sa o to prinajmenšom pokúsiť a tento pokus, snahu a zámer súdu preukázať. Túto povinnosť stanovuje aj Zákon o zamestnanosti, keď evidovaní nezamestnaní z hľadiska či už nároku na podporu v nezamestnanosti, alebo ďalšieho zotrvania v evidencii musia úradom práce pravidelne preukazovať, že si aktívne hľadajú zamestnanie. Navrhovateľ bol v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 01.11.2004 do 30.04.2005, v ďalšom období bol na vlastnú žiadosť z evidencie vyradený a ani po uplynutí šiestich mesiacov nepožiadaval o opätovné zariadenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Pokiaľ navrhol navrhovateľ vo veci vypočuť svedkov, súd poukazuje na to, že

- 6 -

17C/192/2004

svedok Ing. Vallo síce potvrdil, že navrhovateľ sa u neho uchádzal o miesto v obchodnej spoločnosti UEOS-komercia a. s. keď každý rok s uvedeným dopytom chodil za svedkom. Táto spoločnosť sa zaoberá ekonomickým prieskumom, znaleckou činnosťou a verejným obstarávaním. Svedok uviedol, že voľné miesto pre navrhovateľa nemali, keďže nemal patričné vzdelanie ale vzdelanie technické. Navrhovateľ pritom u odporcu pracoval v sekcii vymáhania pohľadávok a odstupovania od zmlúv, čo vonkoncom nie je práca, na ktorú by sa vyžadovalo vysokoškolské technické vzdelanie. Oddelenie vymáhania pohľadávok a odstupovania od zmlúv navrhovalo orgánom fondu postup vymáhania pohľadávok za predaj privatizovaného majetku, zabezpečovalo vymáhanie pohľadávok vyplývajúcich zo zmlúv mimosúdnou cestou, navrhovalo orgánom fondu odstúpenie od zmluvy po neúspešnom konaní o vymáhaní pohľadávok, v prípade odstúpenia od zmluvy navrhovalo orgánom fondu spôsob naloženia s nadobudnutým majetkom do doby jeho predaja novému nadobúdateľovi, zabezpečovalo uzatváranie zmlúv o nájme majetku nadobudnutého odstúpením od zmluvy, poskytovalo sekcii ekonomiky príslušné podklady pre zaúčtovanie skutočností, vyplývajúcich z odstúpenia od zmluvy, na kategorizáciu pohľadávky po vymožitelnosti pri vklade majetku nadobudnutého odstúpením od zmluvy do obchodnej spoločnosti, zabezpečovalo za fond výkon práv spoločníka tejto spoločnosti a pod., pripravovalo obsahový podklad k zmluvám s externými firmami orientovanými na právne poradenstvo, zastupovanie, ekonomický rozbor, audit, revitalizáciu, nájom, strážnu službu atď. Teda aj keď svedok Ing. Vallo potvrdil, že navrhovateľ sa u neho snažil nájsť si zamestnanie jeho snaha bola neefektívna, keď neoznámil akú prácu u odporcu vykonával, z ktorého dôvodu svedok usudzoval, že navrhovateľ má absolvované vysokoškolské vzdelanie STU elektrotechnickej fakulte, avšak v skutočnosti vykonával navrhovateľ inú prácu, ktorá nevyžadovala technické vzdelanie, čo však evidentne svedkovi neoznámil. Potom sa súdu javilo ako neefektívne navštevovať viackrát zástupcu obchodnej spoločnosti UEOS-komercia a.s., ktorá sa zameriavala na ekonomické činnosti, ak navrhovateľ neoboznámil so svojou doterajšou praxou.

Svedok B.. I. potvrdil, že navrhovateľ sa u neho informoval ohľadne voľného miesta, avšak bolo to však v roku 2004-2005, teda v čase, keď bol v evidencii úradu práce.

Krajský súd vyslovil názor, že navrhovateľovi neprislúcha nárok na náhrady mzdy odo dňa, kedy oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, t.j. dňom 27.07.2004 pretože v tomto čase mu ešte plynula výpovedná doba a poberal mzdu ale náhrada mzdy mu patrí odo dňa uplynutia výpovednej doby, t.j. odo dňa 1.11.2004 maximálne do 10.08.2007, kedy nastúpil do starobného dôchodku. Napriek jednoznačnému zneniu ustanovenia § 79 ods. 2 Zákonníka práce, ktoré hovorí, že zamestnancom v prípade neplatného skončenia pracovného pomeru prislúcha náhrada mzdy odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní a poukazujúc, že náhrada mzdy podľa citovaného zákonného ustanovenia nepredstavuje ekvivalent mzdy za vykonanú prácu ale satisfakciu pre zamestnanca a sankciu pre zamestnávateľa z dôvodu porušenia právnych predpisov, súc viazaný názorom krajského súdu priznal súd navrhovateľovi náhradu mzdy od 01.11.2004 za obdobie 9 mesiacov teda do 01.08.2004 z dôvodu, že navrhovateľ v konaní neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že sa snažil zamestnať.

Podľa § 134 ods. 1, 2 Zákonníka práce priemerný zárobok na pracovnoprávne účely (ďalej len "priemerný zárobok") zisťuje zamestnávateľ zo mzdy zúčtovanej zamestnancom v rozhodujúcom období a z obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období.

- 7 -

17C/192/2004

Rozhodujúcim obdobím je kalendárny štvrťrok predchádzajúci štvrťroku, v ktorom sa zisťuje priemerný zárobok. Priemerný zárobok sa zisťuje vždy k prvému dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po rozhodujúcom období.

Pre výpočet náhrady mzdy súd vychádzal z mzdového listu navrhovateľa z roku 2004 a to konkrétne z kalendárneho štvrťroku pred tým, ako nastala udalosť zakladajúca nárok. Podľa názoru krajského súdu treba pri výpočte náhrady mzdy vychádzať z tretieho kalendárneho štvrťroku 2004. V uvedených mesiacoch dosiahol navrhovateľ nasledovnú mzdu brutto:

- júl 2004.....18 043,- Sk/598,91 €
- august 2004.....18 043,- Sk/598,91 €
- september 2004.....17 912,- Sk/594 €
- Spolu.....1 792 € - od uvedenej sumy je potrebné odpočítať nároky mzdy za sviatky a dovolenku:
- júl 2004.....7 489,- Sk/248,58 €
- august 2004.....7 489,- Sk/248,58 €
- september 2004.....2 496,- Sk/ 82,85 €
- Spolu 580,01 €

Potom brutto mzda 1 792 € - 580,01 € = 1 212 €

Navrhovateľ v rozhodnom období odpracoval:

- v júli 200412,69 dní
- v auguste 200412,70 dní

- v septembri 2004.....19 dní

- Spolu.....44,39 dní

$1\ 212 : 44,39 \text{ dní} = 27,30 \text{ €} = \text{priemerný denný zárobok} \times 21,74 \text{ (koeficient)} = 593,72 \text{ €} = \text{priemerný mesačný zárobok brutto.}$

Súd priznal navrhovateľovi náhradu mzdy za obdobie od 1.11.2004 x 9 mesiacov, t.j. 5 343,48 € brutto, ktorú sumu po vykonaní príslušných zrážok a odvodov bude odporca povinný vyplatiť navrhovateľovi.

Vo zvyšnej časti návrh ako nedôvodný zamietol a nepriznal mu ani úrok z omeškania, keďže o náhrade mzdy sa rozhoduje vždy ku dňu vyhlásenia rozsudku, teda omeškanie odporcu neprichádza do úvahy.

Podľa § 142 ods. 2 O. s. p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania, podľa miery jeho úspechu. Trovy konania navrhovateľa pozostávajú z trov právneho zastúpenia advokátkou, ktoré si uplatnila zo žalovanej sumy 34 011,90 € podľa § 10 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov nasledovne:

V roku 2008

1. Prevzatie a príprava právneho zastúpenia - tarifná odmena 492,93 €, réžijný paušál 6,31 €,

- 8 -

17C/192/2004

2. Účasť na pojednávaní dňa 09.04.2008 na Krajskom súde v Bratislave- tarifná odmena 492,93 €, réžijný paušál 6,31 €,

3. Ďalšia porada s klientom v trvaní 1 hod. 40 min. dňa 3.11.2008 - tarifná odmena 492,93 €, réžijný paušál 6,31 €,

4. Účasť na pojednávaní dňa 02.10.2008 - nemeritorne 1/4 tarifná odmena 123,23 €, réžijný paušál 6,31 €

5. Účasť na pojednávaní dňa 04.12.2008 - tarifná odmena 492,93 €, réžijný paušál 6,31 €.

V roku 2009

6. Ďalšia porada s klientom v trvaní 1 hod. 15 min. dňa 12.01.2009 - tarifná odmena 492,93 €, réžijný paušál 6,95 €,

7. Účasť na pojednávaní dňa 20.01.2009 - tarifná odmena 492,93 €, réžijný paušál 6,95 €,

8. Ďalšia porada s klientom v trvaní 1 hod. 45 min. dňa 06.02.2009 - tarifná odmena 492,93 €, réžijný paušál 6,95 €,

9. Účasť na pojednávaní dňa 10.02.2009 - tarifná odmena 492,93 €, réžijný paušál 6,95 €,

10. Nahliadnutie do spisu na OS BA II dňa 23.02.2009 - tarifná odmena 492,93 €, réžijný paušál 6,95 €,

11. Ďalšia porada s klientom v trvaní 2 hod. dňa 02.03.2009- tarifná odmena 492,93 €, réžijný paušál 6,95 €,

12. Účasť na pojednávaní dňa 05.03.2009 - tarifná odmena 492,93 €, réžijný paušál 6,95 €,
13. Nahliadnutie do spisu na OS BA II dňa 20.04.2009 - tarifná odmena 492,93 €, réžijný paušál 6,95 €,
14. Účasť na pojednávaní dňa 28.04.2009 - tarifná odmena 492,93 €, réžijný paušál 6,95 €,
15. nahliadnutie do spisu na OS BA II dňa 13.05.2009 - tarifná odmena 492,93 €, réžijný paušál 6,95 €,
16. účasť na pojednávaní dňa 02.06.2009 - tarifná odmena 492,93 €, réžijný paušál 6,95 €,
17. písomné vyjadrenie k odvolaniu odporcu zo dňa 17.09.2009- tarifná odmena 492,93 €, réžijný paušál 6,95 €,

V roku 2010

18. účasť na pojednávaní na KS v BA dňa 12.05.2010 - odročené1/4- tarifná odmena 123,23€, réžijný paušál 7,21 €,
19. Písomné podanie protistrane z 26.08.2010 - tarifná odmena 492,93 €, réžijný paušál 7,21 €,
20. písomné podanie protistrane z 24.09.2010 - tarifná odmena 492,93 €, réžijný paušál 7,21 €,

v roku 2011

21. Účasť na pojednávaní dňa 08.03.2011 - tarifná odmena 492,93 €, réžijný paušál 7,41 €,
22. Ďalšia porada s klientom v trvaní 1 hod. 45 min. dňa 05.05.2011 2/3, - tarifná odmena 328,62 €, réžijný paušál 7,41 €,

- 9 -

17C/192/2004

23. Účasť na pojednávaní dňa 24.05.2011- tarifná odmena 492,93 €, réžijný paušál 7,41 €,
24. Ďalšia porada s klientom v trvaní 1 hod. 20 min. dňa 27.06.2011 2/3- tarifná odmena 328,62 €, réžijný paušál 7,41 €,
25. Účasť na pojednávaní dňa 30.06.2011 - tarifná odmena 492,93 €, réžijný paušál 7,41 €,
26. Písomné vyjadrenie k odvolaniu odporcu zo dňa 13.10.2011- tarifná odmena 492,93 €, réžijný paušál 7,41 €,

V roku 2012

27. Účasť na pojednávaní dňa 26.02.2012- tarifná odmena 492,93 €, réžijný paušál 7,81 €,

V roku 2013

28. Účasť na pojednávaní dňa 26.02.2013- tarifná odmena 492,93 €, réžijný paušál 7,81 €,
29. Účasť na pojednávaní dňa 11.04.2013- tarifná odmena 492,93 €, réžijný paušál 7,81 €,
30. Účasť na pojednávaní dňa 04.06.2013- tarifná odmena 492,93 €, réžijný paušál 7,81 €.

Podľa § 17 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších zmien, prislúcha právnej zástupkyňi navrhovateľa tiež náhrada za stratu času, keďže miesto vykonávania úkonov právnej služby nie je totožné s miestom sídla advokátky a to vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu, t.j. v roku 2008 - 10,54 €, v roku 2009 - 11,59 €, v roku 2010 - 12,02 €, v roku 2011- 12,35 €, v roku 2012 - 12,71 €, v roku 2013 - 13,02 €. Náhrada za stratu času stráveného cestou z Malaciek do Bratislavy a späť na pojednávania predstavuje spolu 900,72 €.

Spolu s DPH predstavuje tarifná odmena za hore uvedené úkony právnych služieb 13 931,98 €.

Náhrada cestovného z Malaciek do Bratislavy a späť (80 km) vlastným osobným motorovým vozidlom advokátky zn. Volkswagen Golf - do roku 2010 a osobným motorovým vozidlom zn. Mazda - v roku 2011, 2012 a Mercedes Benz v roku 2013 predstavuje spolu 405,02 €.

Spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú spolu 15 237,72 €.

Pomer rozdelenia trov konania zodpovedá pomeru víťazstva účastníka vo veci samej zníženého o pomernú časť jeho neúspechu.

Navrhovateľ sa domáhal zaplata 34 011,90 €.

Navrhovateľovi súd priznal sumu 5 343,48 €.

$5\,343,48 : 34\,011,90 = 15,70\%$ - úspech navrhovateľa. Súd potom navrhovateľovi priznal z uplatnených trov konania 15,70 %, čo zo sumy 15 237,72 € predstavuje 2 392,20 €.

Podľa § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch a poplatkoch za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd

- 10 -

17C/192/2004

jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však odporca nemá v konaní o rozvode manželstva, o neplatnosti manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi.

Z dôvodu, že navrhovateľ bol od súdneho poplatku zo zákona oslobodený podľa § 4 ods. 2 písm. d/ zák. č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších zmien, zaviazal súd neúspešného odporcu povinnosťou zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok

- v časti o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru 99,50,- € podľa položky 1 písm. b/ Sadzobníka k zákonu č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov a v časti o náhradu mzdy podľa položky 1 písm. a/ Sadzobníka k zákonu č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov z priznanej sumy 5 343,48 € 6 %, t.j. 320,50 €.

Na pojednávaní konanom dňa 04.06.2013 si právna zástupkyňa odporcu uplatnila separátne trovy podľa § 147a O. s. p. dôvodiac tým, že pojednávania dňa 26.02.2013 a 11.04.2013 síce prebehli, avšak ani na jednom z týchto pojednávaní navrhovateľ nepredložil dôkazy v súvislosti s hľadaním si vhodného zamestnania, pričom súd ho na splnenie tejto povinnosti vyzval už na pojednávaní dňa 18.09.2012.

Podľa § 147a O. s. p. ak súd rozhodol o odročení nariadeného pojednávania na základe žiadosti účastníka z dôležitého dôvodu na jeho strane, ktorý zaviniel, alebo je výsledkom náhody, ktorá sa mu prihodila, má účastník vystupujúci v konaní ako protistrana, ktorý sa dostavil na pojednávanie, právo od neho požadovať sumu 15 €.

Podľa § 147a ods. 2 O. s. p. účastník zastúpený advokátom prítomným na pojednávaní, ktoré bolo odročené z dôvodu podľa odseku 1 na strane zástupcu protistrany, ktorý je advokátom má právo od účastníka ním zastúpeného požadovať sumu 100 €.

Podľa § 147a ods. 4 O. s. p. právo podľa odsekov 1 a 2 nevznikne, ak účastník alebo jeho zástupca splnil povinnosť podľa § 119 ods. 2 a žiadosť o odročenie bola doručená súdu najneskôr tri dni pred termínom pojednávania.

Podľa § 147a ods. 5 O. s. p. právo podľa odsekov 1 a 2 zanikne, ak sa neuplatní do 15 dní odo dňa, keď sa malo pojednávanie konať.

Poukazujúc na citované zákonné ustanovenia a skutočnosť, že pojednávaní dňa 26.02.2013 a 11.04.2013 sa dostavil navrhovateľ ako aj jeho právna zástupkyňa neboli splnené podmienky na priznanie separátnych trov podľa § 147a O. s. p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

- 11 -

17C/192/2004

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené

(§ 205a O. s. p.),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho

posúdenia veci (§ 205 ods. 1, 2 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 ods. 1 veta prvá O. s. p.).